

ת"פ 15402/09/11 - מדינת ישראל נגד דוד שאבי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 15402-09-11 מדינת ישראל נ' שאבי

בפני
בעניין: כב' השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד שאבי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום **23.2.10** ברחוב אז"ר 140 בכפר סבא השתמש הנאשם ביחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, ללא רשות במשאית מערבל הבטון של דורון ורטהיים מסוג סקנייה מ.ר. 77-552-15.

בהמשך בעזון, לא שעה האחר לקריאות שוטר לעצור, בכוונה להפריע לו או להכשילו בתפקידו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יודה הנאשם בכתב האישום המתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש- המאשימה תגביל עצמה למאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים, וככל שלא ימצא מתאים- תטען ל-6 חודשי מאסר בפועל, ואילו ב"כ הנאשם תטען באופן חופשי.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1960, הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.

לנאשם עבר פלילי עשיר, כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2009, בגין אירוע משנת 2008, בעבירות נהיגה פוחזת ברכב, ניסיון להסעת שב"ח והפרעה לעובד ציבור, וכן לחובתו 17 עבירות קודמות, החל משנת 1984, בעבירות רכוש, אלימות, משחקים אסורים, זיוף מרמה ואיומים. בעבר ריצה מאסר בן 6 חודשים.

העמדה העונשית במסגרת ההסדר מאזנת בתוכה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו ועברו הפלילי, נסיבותיו

של האירוע שהינו ישן - משנת 2010, אך חמור ביחס לטיבו.

מדובר בעבירה שבוצעה ביחד עם אחר, תוך תכנון מוקדם, הואיל ומדובר במערבל בטון המהווה כלי תחבורה כבד שנדרשת מיומנות להפעילו, ולא מדובר במשהו שיכול להיעשות ע"י כל אחד.

בנוסף, יש בשימוש זה כדי לגרום לבעליו של מערבל הבטון נזק כלכלי משמעותי.

גם לאחר השימוש במערבל הבטון, נתקלו הנאשם והאחר בשוטרים והתנהגותם במהלך האירוע אף מחמירה את מצב הדברים.

לאור האמור, מדובר בעבירה לא קלה שלצידה עונש של 5 שנות מאסר ולכן על בימ"ש להעביר מסר של הוקעה כלפי מעשיו של הנאשם.

בכל הנוגע לערר שהגיש הנאשם לעניין חומר חקירה שלא נמסר לו בהליך זה- הרי שאין החלטה של בימ"ש המחוזי בערר שהוגש בעניין זה, משום שפרשת התביעה נקטעה באיבה.

העונש לו עותרת המאשימה במסגרת ההסדר מצוי במתחם הענישה ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם, הואיל ויש מנעד ענישה רחב.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מע"ת וקנס.

כמו כן מבוקש כי המוצגים שנתפסו- יושבו לבעליהם.

מאידך, ציינה ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש כי מנסיבות כתב האישום המתוקן עולה כי האחר הוא שנהג ברכב, ואף לא שעה לקריאות השוטרים באופן שיש בו כדי לקבל את גרסת הנאשם לפיה לא הוא נהג ברכב.

הנאשם דבק בגרסתו כי לא נהג ברכב כבר ממועד ההקראה ובהליך ההוכחות שנשמעו בפני בימ"ש, וכתוצאה מכך- תוקן כתב האישום בהתאם.

למרות שמיוחסת לנאשם עבירה לפי סיפא סעיף 413 לחוק, היינו נטישת הרכב, הרי שנסיבה מחמירה זו אינה מתקיימת בעניינו הואיל ולא נהג, ועצירת הרכב הייתה בתום מרדף משטרתי, במסגרתו אף נורו יריות כלפי הרכב, ועצירתו בשטחי הרשות.

האחר אינו ידוע למאשימה, ועל כן לא הוגש נגדו כתב אישום.

מתחם הענישה בנסיבות אלה נע בין מע"ת ברף התחתון ועד למע"ת לצד קנס ו/או פיצוי.

בהתאם לסעיף 40א(9) לחוק, הרי שהתנהגות רשויות האכיפה מצדיקה הקלה בעונשו של הנאשם, הואיל ולאחר תום ההוכחות בתיק ביום 18.2.14 התגלה להגנה לראשונה מחדל חמור שהתבטא באי גילוי ראיות

משמעותיות מבעוד מועד.

מדובר בראיות לפיהן כל השוטרים שהעידו בתיק זה ונכחו באירוע, וכתבו מזכרים ודו"חות פעולה, מסרו אף עדויות בגין חלקם באירוע אף בפני ועדת בדיקה משטרתית, בסמוך לקרות האירוע. הדבר התברר להגנה רק במהלך חקירתם הנגדית של השוטרים.

גילוי ראיה זו במועד היה חוסך זמן יקר וניהול הליכים, ואף מחויב על פי החוק.

העבירה דן נעברה לפי 5 שנים, בפברואר 2010, כשכתב האישום הוגש כשנה ושבעה חודשים לאחר מכן. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא לגבי אירוע משנת 2008 ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים ולא תיקי מב"ד.

בריאיו של הנאשם רופפת, והוא עבר התקף לב בשנת 2012.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בלבד, ללא ענישה כלכלית נלווית.

הנאשם הוסיף כי לפני שבועיים בתו התחתנה.

לא רוצה להגיע לבימ"ש יותר בחייו. מקבל ביטוח לאומי ע"ס 1,480 ₪ עקב התקף הלב שעבר, אין עבודה בגילו, והוא מחפש עבודה ומוצא עבודות מזדמנות. מצבו הכלכלי לא טוב כיוון שנהג להמר בעבר. כיום הינו אב לילדים וסב לנכדים.

מצבו הבריאותי קשה בשל בעיות בלב, וקשה לו ללכת.

4. הכרעה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים, טיעוני הצדדים, נסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, הגעתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון שהינו מאוזן וראוי בנסיבות אלה (על פי גבולות טיעוני הצדדים).

העיקרון המנחה בענישה (**סעיף 40 ב לחוק**) הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

כמו כן בהתאם **לסעיף 40ג(א) לחוק**, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה ייקבע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם פגיעה בזכות הקניין, לצד שמירה על שלום הציבור והמשתמשים בדרך.

בהתאם למדיניות הענישה הקיימת (סעיף 40ג(א) לחוק), מתחם הענישה בעבירת שבל"ר נע בין מע"ת ל-6 חודשי מאסר בפועל-

בת"פ 4342-09-09 מדינת ישראל נ' חריב (מיום 13.3.13) - הנאשם הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות בצוותא חדא, נאשם בעל עבר פלילי לא מכביד, והושתו עליו 6 חודשי מע"ת, ופיצוי ע"ס 600 ₪.

ת"פ 28015-03-10 מדינת ישראל נ' ספורי (מיום 18.1.11) - הנאשם הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, מבר בחלוף זמן של שנתיים וחצי מהעבירה, וללא הרשעות קודמות בעבירות דומות, והושתו עליו 4 חודשי מע"ת.

ת"פ (י-ם) 8885-08 מ"י נגד מוסא בן מוחמד עליאן (מיום 12.1.11) - הורשע בעבירת שבל"ר. בגין האירוע נשוא כתב אישום הועמד הנאשם לדין בבית המשפט לתעבורה, שם נדון למאסר על תנאי וקנס 1,000 ₪, והתביעה הודתה כי היה מקום לצרף עבירה זו לתיק שנדון בתעבורה. הושתו על הנאשם 6 חודשי מע"ת, וקנס ע"ס 200 ₪.

ת"פ (רמ) 2229-08 מ"י נ' תריאקי (מיום 4.7.10) - הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 413(ג) רישא ביחד עם סעיף 31 לחוק. הושתו עליו חודשיים מאסר בפועל, מע"ת, וקנס ע"ס 2000 ₪.

ת"פ (ת"א) 2277/09 מ"י נגד אבו רמאדן (מיום 17.1.1) - הנאשם הורשע בשבל"ר, לאחר שנטל קטנועו של אחר ללא רשות ונסע בקלות ראש. לנאשם עבר פלילי והינו אסיר, ומדובר בהסדר טיעון סגור. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, וקנס ע"ס 1,500 ₪.

ת"פ(ראשל"צ) 5127-06 מ"י נגד שאדי עגלוני (מיום 21.12.09) - הנאשם הורשע בשבל"ר, אם כי מהות המעשה הינו ניסיון לגנוב רכב. הושתו עליו 6 חודשי עבודות שירות, לצד מע"ת.

ת"פ (טב) 6450-09-08 מ"י נגד הרוש (מיום 13.5.09) - הנאשם הורשע בשבל"ר לאחר שהשתמש ברכב ללא רשות הבעלים ונטשו במקום אחר. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד גם בעבירות רכוש ושבל"ר, ומרצה מאסר ארוך. הושתו עליו 6 חודשי מאסר, מע"ת, פסילה וקנס ע"ס 1,500 ₪.

ת"פ (עכו) 2144/04 מ"י נגד אחמד אבו סמרה (מיום 9.6.05) - הנאשם הורשע בשבל"ר לאחר שנטל הנאשם רכב שחנה בסמוך לבית דודו ונהג בו בלא רשות בעליו. לנאשם הרשעות קודמות גם בשבל"ר. לנאשם 2 מע"ת ברי הפעלה. הושתו עליו מאסר בפועל בן 8 חודשים בתיק זה (וביחד עם הפעלת שני המאסרים המותנים- הושתו עליו סה"כ 18 חודשי מאסר), ומע"ת.

ת"פ (רח) 2580/03 מ"י נגד אבו ריקק מאהר (מיום 10.11.04) - הנאשם הורשע בשב"ל"ר לאחר שהתפרץ ביחד עם אחר לרכב, גנבו אותו, והאחר נהג בו בצורה פרועה. **הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, קנס ע"ס 1,000 ₪.**

מסכימה אני עם טענת המאשימה לפיה נסיבות הקשורות לביצוע העבירה מעלות כי מדובר במעשה בעל תכנון מוקדם (סעיף 40ט"א)(1 לחוק) לאור הדרישות המיוחדות של תפעול מערבל הבטון.

בנסיבות אלה לא נגרם נזק הלכה למעשה, אם כי נזק בלתי מבוטל עלול היה להיגרם מקום בו מדובר במילוט משאית מערבל בטון משוטרים (סעיף 40ט"א)(3) ו-(4 לחוק).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם הינו כבן 54, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, הימורים, שב"ח ורכוש במהלך שלושת העשורים האחרונים לחייו, כאשר הרשעתו האחרונה הינה בגין אירוע משנת 2008 בגין נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לעובד ציבור וניסיון להסעת שב"ח- בגינה ריצה 6 חודשי מאסר בפועל (סעיף 40יא(11 לחוק)).

בנסיבות אלה מדובר בחלופי זמן ניכר של כ-5 שנים בקירוב מעת ביצוע העבירה בתיק זה (סעיף 40יא(10 לחוק)).

מחד, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון רק לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה בתיק, ומאידך- אין להתעלם מכך שכתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי בעניינו בסופו של יום (סעיף 40יא(4) ו-(6 לחוק)).

בנסיבות אלה הועלו טענות בדבר התנהלות רשויות אכיפת החוק בנוגע לאי העברת חומר חקירה, אולם על פי ההחלטה בערר בעניין זה בפני בימ"ש המחוזי בע"ח 49032-02-14 -הושבה הבקשה לקבלת חומר חקירה לערכאה דיונית על מנת לקבוע דיון, ולא ניתנה כל החלטה אופרטיבית הקובעת מסמרות בנוגע להתנהלות התביעה (סעיף 40יא(9 לחוק)).

עם זאת, הצדק עם ב"כ הנאשם בטענתה לפיה מעובדות כתב האישום לא עולה כלל נסיבת הנטישה המנויה בסעיף 413 סיפא לחוק, שהינה בבחינת נסיבה מחמירה בעלת נפקות לעונש הקבוע בצידה.

בנוסף, הגם שהועלו טענות לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם-הן ע"י הנאשם והן ע"י באת כוחו- הרי שלא הוגשו מסמכים לעניין זה.

לאור האמור, הרי שלא מצאתי כל נסיבות שיש בהן כדי להקל בעונשו של הנאשם, לא כל שכן לחרוג לקולא ממתחם הענישה הנוהג בעבירה בה הורשע.

חרף גילו ומצבו הבריאותי הנטען של הנאשם, כמו גם העבודה שריצה מאסר בפועל, לא חדל מלשוב ולהסתבך

פלילים פעמים רבות במהלך השנים, ובכלל זה- בשנים האחרונות כאמור.

למעשה, עיון בעונשים שהוטלו על הנאשם במהלך השנים מעלה כי מדובר בעונשים קלים מאוד, שאינם משקפים את היותו עבריין רצידיביסט.

עם זאת, במקרה דנן, מצויים מעשיו של הנאשם ברף הנמוך של העבירה בה הורשע, לאור העובדה כי מדובר באירוע יחיד, במסגרתו לא נהג ברכב, ובהעדר עובדות המצביעות על קיום נסיבה מחמירה של נטישת הרכב בהתאם לסיפא סעיף 413ג לחוק.

אשר על כן, נוכח חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירה, עברו הפלילי המכביד של הנאשם, נסיבות ביצועה, והתיקון המשמעותי לקולא בעניינו, יש לכבד את הסדר הטיעון בהיותו מאוזן וראוי, על פי עתירת ב"כ הנאשם בטיעוניה.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מע"ת בן 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על עבירות רכוש הקשורות ברכב
- ב. תיחתם התחייבות ע"ס 5,000 ₪ למשך שנה, שלא יעבור על עבירות רכוש הקשורות ברכב.
- לא תיחתם-י"אסר למשך 60 ימים.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' טבת תשע"ה, 23 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.